

Bannere og jord gennemblødt af blod

Balzac fortalte os: *“Bag enhver stor formue ligger en forbrydelse.”* Nationer er ingen undtagelse. Deres bannere vajer højt, men under dem er jorden gennemblødt af blodet fra dem, der blev fordrevet, erobret eller ødelagt. USA blev bygget på massegrave af oprindelige amerikanere, deres lande stjålet, deres nationer knust, deres jord skriger under stjerner og striber. Israel blev bygget på *Nakbaen* – katastrofen i 1948, hvor over 700.000 palæstinensere blev drevet fra deres hjem, deres landsbyer jævnet med jorden, og deres jord blev taget af en andens flag.

Dette var ikke en tilfældighed. Det var med vilje. Irgun og Lehi, zionistiske paramilitære grupper, førte terror mod både palæstinensere og briter. Menachem Begin – senere premierminister – var på det tidspunkt den mest eftersøgte terrorist i Palæstina med en dusør på £10.000 fra MI5. Under hans kommando udførte Irgun bombningen af King David Hotel i 1946, der dræbte 91 mennesker, og deltog i massakren i Deir Yassin i 1948, hvor over 100 civile blev slået. Zionistiske styrker ødelagde mere end 400 palæstinensiske landsbyer under krigen. Dette var jorden, hvor Israel slog rod.

Og forbrydelsen sluttede ikke med grundlæggelsen – den blev til politik. Palæstinensere, der overlevede, blev sat under militærstyre. Dem i eksil fik aldrig lov til at vende tilbage. Vestbredden blev skåret i stykker af bosættelser og mure. Gaza blev forseglet og kvalt, dens folk straffet blot for at eksistere. Menneskerettighedsorganisationer – Amnesty International, Human Rights Watch, B'Tselem – har alle navngivet systemet for, hvad det er: apartheid.

Nu er Gaza blevet kirkegården for Israels moralske facade. Pr. august 2025 har Gazas sundhedsministerium dokumenteret **over 62.000 bekræftede døde**, deres lig fundet og identificeret. Næsten halvdelen af dem er børn. Men dette er kun det synlige lag af katastrofen. Titusinder flere forbliver ufundne under ruinerne af jævnedes kvarterer, deres navne uregistrerede. Den sande dødstal er næsten helt sikkert tre til fem gange højere, en realitet, der først vil blive klar, når internationale journalister, FN-undersøgere og retsmedicinske eksperter endelig får adgang til Gaza. Israel skjuler sine forbrydelser, som nazisterne engang gjorde – men som historien viser, kan grusomheder ikke skjules for evigt. Ligesom omfanget af Holocaust først blev afsløret, da de allierede styrker gik ind i koncentrationslejrene, vil Gazas skjulte grave en dag vidne om forbrydelsens omfang.

Symboler kan ikke overleve grusomheder

Vi har set dette før. Hagekorset symboliserede engang velvære og held i Indien, Kina og i den antikke verden. Det prydede templer og hellig kunst i tusinder af år. Men nazisterne tilegnede sig det, hejste det over dødslejre og gennemblødte det i folkedrab. I dag kan hagekorset ikke genvindes i Vesten. Dets oprindelige betydning er begravet under asken fra Auschwitz.

Det israelske flag står nu over for samme skæbne. Engang løftet som et banner for tilflugt for et forfulgt folk, er det blevet båret over massakrer, belejringer og apartheidmure. For verden repræsenterer det ikke længere overlevelse – det repræsenterer dominans og død. Dets striber, engang ment som en påmindelse om tallit, er plettet med blodet fra Gazas børn. Dets stjerne, engang et symbol på tro, er blevet våbenet til et mærke for undertrykkelse.

Og som hagekorset er det uindløseligt. Sydafrika opgav sit apartheid-æras flag, fordi det var uadskilleligt fra raceundertrykkelse. Konføderationsflaget i USA anerkendes nu som symbolet på slaveri og oprør mod lighed. Således vil historien også behandle det israelske flag: ikke som et symbol på håb, men som et banner, under hvilket grusomheder blev begået.

Den uindløselige plet

Denne plet tilhører ikke kun Israel. Den tilhører menneskehedens samvittighed. Verden, der tillod Gaza at blive sultet, bombet og begravet, vil bære denne skam. Ligesom nazistiske forbrydelser forbliver en permanent anklage mod den verden, der kiggede væk for længe, vil Gaza hjemsøge vores kollektive hukommelse.

Intet flag, ingen hymne, ingen omhyggeligt udformet tale kan vaske dette blod væk. Historien vil huske. Og modstand vil forblive ikke kun en ret, men – som Brecht lærte os – en pligt.

Som skriften advarer: *“Hvad har du gjort? Din brors blod råber til Mig fra jorden.”* Jorden husker. Bannerne husker. Og opgøret vil komme.

Referencer

- Morris, Benny. *The Birth of the Palestinian Refugee Problem Revisited*. Cambridge University Press, 2004.
- Khalidi, Walid. *All That Remains: The Palestinian Villages Occupied and Depopulated by Israel in 1948*. Institute for Palestine Studies, 1992.
- Segev, Tom. *1949: The First Israelis*. Free Press, 1986.
- MI5 Arkiver, UK National Archives: dusør på Menachem Begin (1944–1945).
- Pappé, Ilan. *The Ethnic Cleansing of Palestine*. Oneworld Publications, 2006.
- Amnesty International. *Israel's Apartheid Against Palestinians: Cruel System of Domination and Crime Against Humanity*. 2022.
- Human Rights Watch. *A Threshold Crossed: Israeli Authorities and the Crimes of Apartheid and Persecution*. 2021.
- B'Tselem. *A Regime of Jewish Supremacy from the Jordan River to the Mediterranean Sea: This is Apartheid*. 2021.
- UN OCHA (FNs Kontor for Koordinering af Humanitære Anliggender). *Gaza Krisrapporter, 2023–2025 data om tab*.
- Heller, Steven. *The Swastika: Symbol Beyond Redemption?* Allworth Press, 2000.